

BORSSZEM JANKÓ

A NAGY SZÍZMA.

Előfizetheti a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Szélbomlás.

GY hír jár a hazán keresztül,
Mint a tavasz első lehe,
Mely fagyot enyhít, hogyha rezdül:
»Bomlik a szélbal kétféle.«
A komoly honfinak e híre
Az arcza örömben ragyog:
»Éljen Ottó, Carolus, Imre. —
Szélbaliak bomoljatok!«

Bomlik a párt, mely köpönyegnek
Szabott föl egy szent lobogót.
S czége alatt dicső neveknek,
Árul rosz frázist, konogót.
Melynek multjában öröm nincsen,
Remény jövőjében se sok, —
Bomlik a párt, — no hála isten!
Szélbaliak bomoljatok!

Kik szittya tempót, mokraságot
Szent virtus-számba vettetek,
Kik fitymálátok a világot,
S rá egy jó hosszat pöktetek,
Kik sok szép jelszót fölkapátok
Amit mind megcsufoltatok,
Ti európai tatárok,
Szélbaliak bomoljatok!

A házon kívül — népvadítás.
A házban — botrány esetek,
A sajtóban — Didó-vonítás, —
Ez a ti működésetek.
S hogy »unter uns Mädchen« — a pártba,
Mi szépet, jót csináltatok,
Most már az is itt áll kitérva . . . .
Szélbaliak bomoljatok!

Jaj tudománynak, tehetségnek,
Ha közibétek tévede!
Túrní a hitvány irigységnek
Marásait, — ez végzete.
Csoda-e, hogy szép társaságtok
A jók közül megúnja sok,
S fut, — ajkán corjoláni átok . . . .
Szélbaliak bomoljatok!

Bomoljatok, — hadd szabaduljon,
Az a nehány jó legalább.
És aztán féket vesztve duljon
A hirhedt czédaság tovább.
»A nyüstytit!« »Be hunczut a német!«
Harsogjon újra dalotok!
S mit eddig is annyit tevétek, —
Szélbaliak bomoljatok!

Dr. Johann Kaiserschmarn

Suttyomberky Dárius magyar honatyához.

Tisztelt kollega!
El vagyok ragadtatva.
Eddig nekünk osztrák-né-
meteknek hányták szemünkre
a korrupcziót és mikor öné-
zetünk fellázadt, Giskrát vág-
ták fejünkhöz.

Van most »nekik« is Gis-
krájuk.

Ugy hijják, hogy Kaminsky.

Van mit nekünk az ő fejükhöz visszavágni.

Mióta ez az affaire kisült, feleségem állítása sze-
rint sokkal fiatalabb vagyok. Arczom mosolygóbb, járá-
som rugékonyabb.

Taaffeék borzásztón meg vannak zavarodva s én
nem állhattam ellen egy belső sugallatnak, mely az ő
miniszteriuma elé kergetett. Háromszor jártam fel s alá
az épület előtt és midőn a kapus nagy szemet meresztett
rá — gúnyos kaczagással ezt vágtam szeme közé:
»Kaminsky!«

Elsápadt.

Kielégített bosszúvágygyal siettem haza s ott egy
gúnyos hangon tartott részvétfelirat tervezetét vettem
papirosra, mely így hangzik:

Kegyelmes Urunk!

Mélyen tisztelt miniszterelnök ur!

Részvétellel értesülünk azon sajnós esemény-
ről, mely eddigi példaszerű párt-családi életök
csendes tükrét felzavarta.

Ó, az a vásott Kaminsky!

Nincs nagyobb boldogtalanság, mintha egy
boldog frigyből roszul sikerült, nevetlen gyerme-
kek származnak.

Fogadja Excellentiád legőszintébb sajnála-
tunk kifejezését.

Kiválólépen megrendült bánatterhes szívvel
őszinte barátja

az osztrák-német párt.

Ezt a kitünően stilizált feliratot nem fogadta el a
párt-tanácskozmány.

Kár!

Hoch!

Üdvözöl barátod

DR. JOHANN KAISERSCHMARN s. k.

TINIKE BIRIKÉHEZ.

Imádott Birim!!!

Olyan boldog vagyok, hogy sirhatnék mint egy 11 éves gyermek. Biri! Én szeretek!!! Ot szeretem!!! Tanácsosékuál bál volt s ott láttam meg legelőször. Sohasem szerettem még ily örök odaadással mint most. A »Budapesti Hirlap« hirdetései közt levelezünk egymással. Én Akosnak, ő Almának ír. Milyen zengő név: Alma. Azt mondja Ákos, hogy ez spanyolul van és lelket jelent.

Nem is képzeled, milyen hatással van rám, hogy naponként nyomtatva látom leveleimet. Juczi, a szobalányunk, nagyon megbízható. Ah, te nem ismered Ákost. Ez is álnév, mert őt különben Absentiuskának hívják; ő igazán egy höchste jogász. A jogászbálban, melyre nem vittek, egész éjjel ábrándozva támogatta fejét a falhoz és szíve dobbanásai nálam voltak. A francziánénk, most egy kövér svajci — majd azt mondtam téhen, a mademoiselle Gudule valamit szimatol. Félek, hogy besugja Czenczi néninek s akkor megered a kegyetlen vizsgálat s én remegek, mint virág a szélben.

Ó Birim! Tegnap sikerült rávennem mamát, hogy a gyerekeket hadd sétáltassam meg. Mentünk a Stefanie-avenuen a korcsolyázó csarnokba s Gudule kisasszony csak egy félórával később jött utánunk. Biri! Néha egy félóra a boldogságban egy öröklét, mint válhatik néha

a boldogság örökléte egy pillanattá! Ugy-é, költői hasonlat? O követett minket. A száraz galyakon fülemiléek daloltak, a száraz ágakon rózsa nőtt. Hisz ő járt alattok utánam. Aztán megálltam percet venni, a fris levégőn gyorsan megehül az ember.

A jégen, hol szabad az érintkezés még ismeretlenekkel is, ő vezetett. Repültem a karján — ő, miért nem lehet repülni a mennyországba! Mivel a lábamat szoritotta az új korcsolya-topán, a csarnok felé sántikáltam s ott ült már az a kiállhatatlan mademoiselle. De azért más nap ismét nyomtatásban jelent meg: »Alma—Akosnak.«

Mit ír neked Riczi? Neki megvau az új legyezű nyelv. Kérd meg, küldje el a trilogiájával. Hallom te rimes tragédiát irsz. Naplót vezetek, majd elküldöm, hogy egészen bele láthass a lelkembe. Ó, édes gyerekem, te nem tudod még mi az élet. O te boldog! Te még iskolába járhatsz. Nekem most az élet a tanárom. Én

nem tudom, hogy lehet nem szeretni az iskolát. Az én Béla bátyám boldog, ha nem kell eljárnia előadásra. Azt hiszem nem is jár el.

Mi lesz már a mi »Anemone« egyletünkkel? Az alapszabályokat már rég kidolgoztam. Annyi mondani valóm volna már a házigazdaság, a kebelvilág, a toilette és irodalom körül.

Tegnap megéheztem a kenyérdagasztásra. Ugyancsak kimelegedtem bele. Mikor megvult a czipó, elképzelttem, hogy az a Gudule kisasszonyszéles arcza s a tészta-tát ugyancsak pofozgattam jobbra, balra. Olyan jólesett!

Isten veled, kis lányom! Meg ne mutasd a leveleimet senkinek. Halálra szégyelném magamat.

Írj, írj, írj! Öllelek 6000000000000000000-szor.

TINI.

U. i. Melléklem nyomtatott üzeneteimet. Küldd vissza őket óvatosan. Remélem nem lész bennük helyesírási hibát.

T.

ÖRMEDEVÉNY.

— Reclametto. —

»Ki a nyomorult?!«

Ha akkora epehólyag volna en szívünk tájékán, mint az a léghajó, melyen a frankok hirhedt zsidaja, Gambetta menekült ki a Bismarck és Stöcker antisemitái által körülrostromlott Párisból és azt felpukkasztva, kiöntenők izzó lávafolyamként mérgeünket a bünpalástoló haramia banda fésületlen bubjára; ha volnánk sarokba szorított király-dongó és volna akkora fulánkunk, mint egy szálfá és ezt halálra szántan bele szurnánk a körülmetélt rituális sakterszellem könyörtelen szive balkanrájának legelevenjébe: akkor se volna jogos felháborodásunk vérmes tőgyén táplálkozó boszunk lehítve.

A sakterkés alatt feljajduló magyar geniust vészkiáltása tölti be a maszlagos zsidó szellem által megka-
gálosított közélet levegőjét.

»Ki a nyomorult?!«

Egy vakondok módra sötétben turkáló, éhen bőgő, tandíjmentes medicziner nem tudja bevarni, míg a magyar keresztény anya világra hozza csecsemő magzatját és a ghetto szurtos betüiivel kötetbe foglalja a gyermek gyilkosság veszett farkasként héber nyelven üvöltő galád angyalcsináló büvészétét.

A zsebmetsző semita fajtalanság betolakodik az oroszlanként egyetlen daliát kölkedző magyar anyaméhbe és gazul öli meg a haza jövődő bünszerzőinek ellenőreit; két év mulván kiöli csalhatatlanul ható és vészes biztossággal működő métyelyével a scheuthaueri seb-
metsző a délczeg ifju magyar nemzedéket és bele ül görbe lelkével és görbe orrával a magyar országkormányzás nyergébe.

Nem oda Buda! Enkeztünkkel ragadtuk meg a gyermekgyilkos ördögi zsidószerzám ekeszarvát és kiáltva hurczoljuk az undorító zsidó saktert enlapunk meg-
hályegző szégyenpadjára.

»Ki a nyomorult?!«

Senki se más mint:

Dr. Nux Jónás

m. nemz. gyermekszikkasztó és maghajló
lakák Király-utca 55. sz.

Megrendelések postai utalvánnyal is eszközölhetők.

— Didó forverez!!

A függetlenségi párthangulatok.

— Ha a szakadás megtörténik. —

1. Függetlenségi 48-as párt.
2. 48-as függetlenségi párt.
3. Függetlenségi de nem 48-as párt.
4. 48-as, de nem függetlenségi párt.
5. Se nem 48-as, se nem negyvennyolczas, csak negyven 9-es párt.
6. 48-as és 49-es párt.
7. Függetlenségiiek antiszemita szinezettel.
8. Antiszemiták függetlenségi szinezettel.
9. Dühös függetlenségiiek és szelid antiszemiták.
10. Szelid függetlenségiiek és dühös antiszemiták.
11. Függetlenkedő zsidóbarát negyvennyolczasba ójtott, függetlenkedő zsidófaló negyvenkilenczesek.
12. Olyanok, akik mindent vallanak, amit a többiek, és még azon felül valamit.
13. Lesz egy tizenharmadik töredék is, ha még marad rá ember.

Verescsagin.

— Kritikai hangok a műcsarnokban. —

Vigyázó Laczi. Papa, miért van ott a tépen ezat edetlen ed pálmafa?

A papa. Mert nem fért több oda, faeszkám.

*

Seiffensteiner Salamon. Ottand a telegráf-dróton ülnek a varnyók, látod? Hátha edyszerre sörgöny villanyosság megindol, nem öti adjon üket?

Spiczig Iczig. Ogyan, ogyan, svógorleben nem látod, hoid van az pingálva készakarva úgy?

S. S. ?

Sp. I. Háat hoid ledjen megint egy új képre való anyag: »holló-hullák a hóban«!

Börzeviczy (hátul.) Feun!

*

v. Vöröshegy Dávid. Fiam, mit gondalsz, hány ilyen csototér kerülne ki a nemesi birtokból?

v. Vöröshegyyné (szül. Wanda v. Schleranda.) Miért kérdezől eztet mon cher Dávid?

v. V. D. Okornám adni bérbe a hódügyministeriomnak a nemesi birtokot, hogy rendezze edj pár nagy ötkezet rajta. Képzeld, az a nagyszerü termékenyítés embereküil!

v. Vöröshegyyné. Gatt, Dávid! Ihr Männer seid's si so grausam!

*

Csucsák Mátyás gazda. Azt óvasom az lapban, hogy ez a Verescsáky piktor béke - a p o s t o l. No ez csak olyan furmán lesz az, mint mikor az ántijordány nagyságos urak lerándútak Kecskemétre r e n d e t esinyálni!

*

Börzeviczy W. M. Szép, szép. A témák meglehetősen zajosak, mégis megannyi esendélet. (Ausgeszeichnet!)

SZÉLBALI SZÍNHÁZ.

Szilágyi Dezső és Pulszky Ágoston urak mint vendégek

Budapesten

1883-dik év jan. 30-dikán bérletszünetben adatott

CORIOLANUS

Tragédia öt felvonásban, írta Shakespere.

Személyek:

<i>Cajus Marcius Coriolanus</i>	Herman Ottó
<i>Titus Lartius</i> } a volszkok elleni	Mocsáry Lajos
<i>Cominius</i> } hadak vezérei	Helfi Ignác
<i>Menenius Agrippa</i>	Komjáthy Béla*
<i>Sicinius Velutus</i>)	Vérhasovay
<i>Junius Brutus</i>) néptribunok	Szalay Imre
<i>Ujja Marcius</i> Coriolanus fia	Bartha Miklós
<i>Egy római hírnök</i>	Csávolszky Lajos
<i>Tullus Aufidius</i> volszk vezér	Szilágyi Dezső ur
<i>Aufidius</i> alvezére.....	Pulszky Ágoston ur
<i>Voluntia</i> Coriolanus anyja	Irányi Dániel
<i>Virgília</i> a neje.....	Polonyi Géza
<i>Valeria</i> ennek barátnöje.....	Györi Elek
<i>Virgília</i> szobaleánya.....	Mezei Ernő
Egy Aufidussal összeesküdt	Eötvös Károly
Két volszk őr {	Chorin Ferencz
	Veszter Imre

Római és volszk szenátorok, patriciusok, népség, katonaság, — csöcselék stb. Történik Rómában, a volszkokuál és Autriumban.

Kezdeté d. e. 10-kor, vége 2 óra előtt.

*) E szerepet azért osztottuk Komjáthy urnak, mert a hazai való mese elmondására ő a leghivatottabb.

Az igazgatóság.

Apró hírek.

□ **Erényi Dániel** orsz. képviselő ur, a »Fekete hajó« premiéreje után, mely megbotránkozása jeléül a fehér hajó-utczába készül hurczolkodni.

* * *

> **A tolerancia** buzgó harczosa elkéseredetten küzd a »türelmi bárczák« ellen. Minő következetlenség!

* * *

+ **Három rózsakirályné-jelölt** jelentkezett ismét. A vörösvári legények állandó színházért peticionáltak. A megnyitó darab megírására Rákosit kérték fel; a zenét b. Bánffy György liferálja, ki finom szimattól vezelve már Kolozsvárott írt egy »G ó l y a k i r á l y n é t.« Az új darab czime »A v ö r ö s v á r« lesz.

* * *

= **Liszt Ferencz** keményen protestál az ellen, hogy antiszemitanak tartásák. Véd-szentjének, paulai szt. Ferencznek, jeligéje a »Charitas« — ugymond ő. No, a védettnek mottója meg, úgy látszik, a »Charivaritas.«

* * *

*** **A »Westungarischer Grenzbote-t**, Ivan v. Simoni lapját, kiboxolták Ausztriából. Hát így nyújt kezét az osztrák kormány annak a bizonyos 6 szerkesztői magzatnak a neveltetéséhez? Mily közel jár a veszély, hogy a schreklicher Iván gyermekei mind jóra való, szabadelvű magyarokká vadulnak!

* * *

— **A bálruha** körszerű tökéletesbitése sok gondot okoz mostanában Alter-Kissnek és Monaszterli-Kuzmíknak. Tapasztalás szerint megesik ugyanis az élitbálokon, hogy a művelt »dzsentrí« ifjak zsidó helyett a kisasszonyokat ütik nyakon. A főntebb említett czégek most tehát azon török fejüket, mikép lehetne a háli ruhával egy kis arczpánczélt vagy sisakrostélyt ügyesen kombinálui, hogy hölgyeink gyöngéd arczbőre a nemes »dzsentrí«-marokkal érintkezésbe ne jöjjön.

* * *

< **Nagy korrupció** tartja jelenleg Ausztriát izgalomban. Kaminszky képviselőnek sikerült magát Schwarzzal való gseftjével teljesen befekteteni. Kaas Ivor br. és Vérhasovay Gyula kétségbe vannak esve, a mért e korrupció nem Magyarországon történt. Hej, mennyi jambikus vezércikk és nyihogó förmedvény veszett ez által kárba!

* * *

× **Szerbiának új rendjeleért** a fehér sas rendért már folyamodott P. K. L. Kérvényét azzal igazolja, hogy ő a szerb tövist u. n. Takova-pen formájában értéksítette.

* * *

+ **Az új primacziális palotát** kizárólag idegenek építették és diszitték. A hazafias főpap ebben is szt. példa után indult. Hisz a Vatikánt is olaszok építették.

* * *

* **A török megtiltotta** a zsidóbevándorlást Palesztinába. Mint értesülünk, Istóczy, Onody és v. Simóni urak utban vannak Szt.-Pétervár felé. Muszkát küldenek a komisz török nyakára.

* * *

|| **A Kisfaludy-Társaság** választásai ellen sokan tetek kifogást, hogy mind a két székre versköltőt választottak. Az nem csoda. A társaság elvesztett egy Aranyat, s tizenöt tag azt hitte, hogy több apró pénzzel valahogy tén pótolhatja.

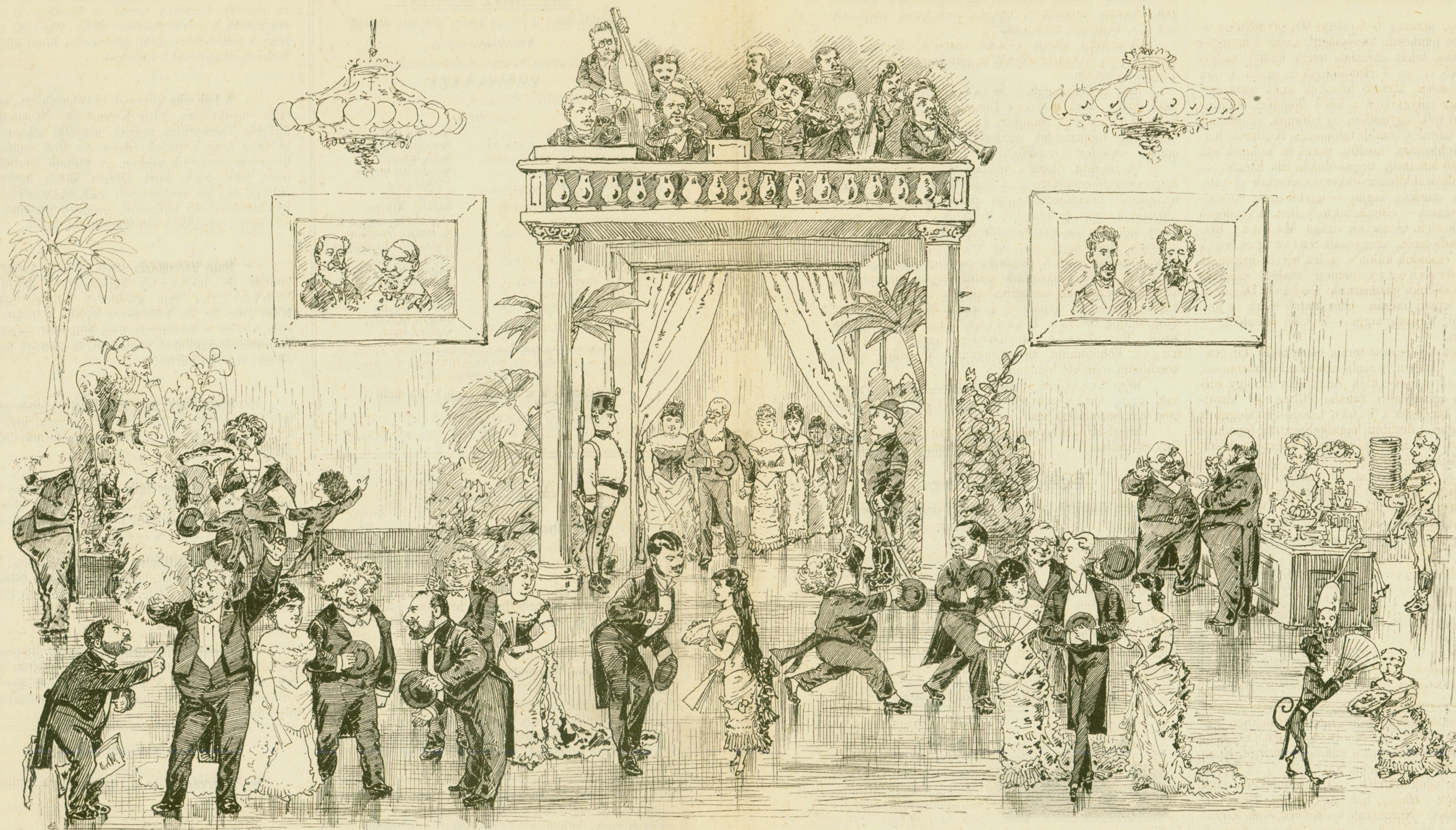
Táviratok.

Sz.-Pétervár, (febr. 5.) Bálózunk — mulatunk — koronázandunk!

* * *

Sz.-Pétervár, (febr. 5.) Ásunk — aknázunk — felrobbantandunk.

NAGY BÁL BORSSZEM JANKÓNÁL.

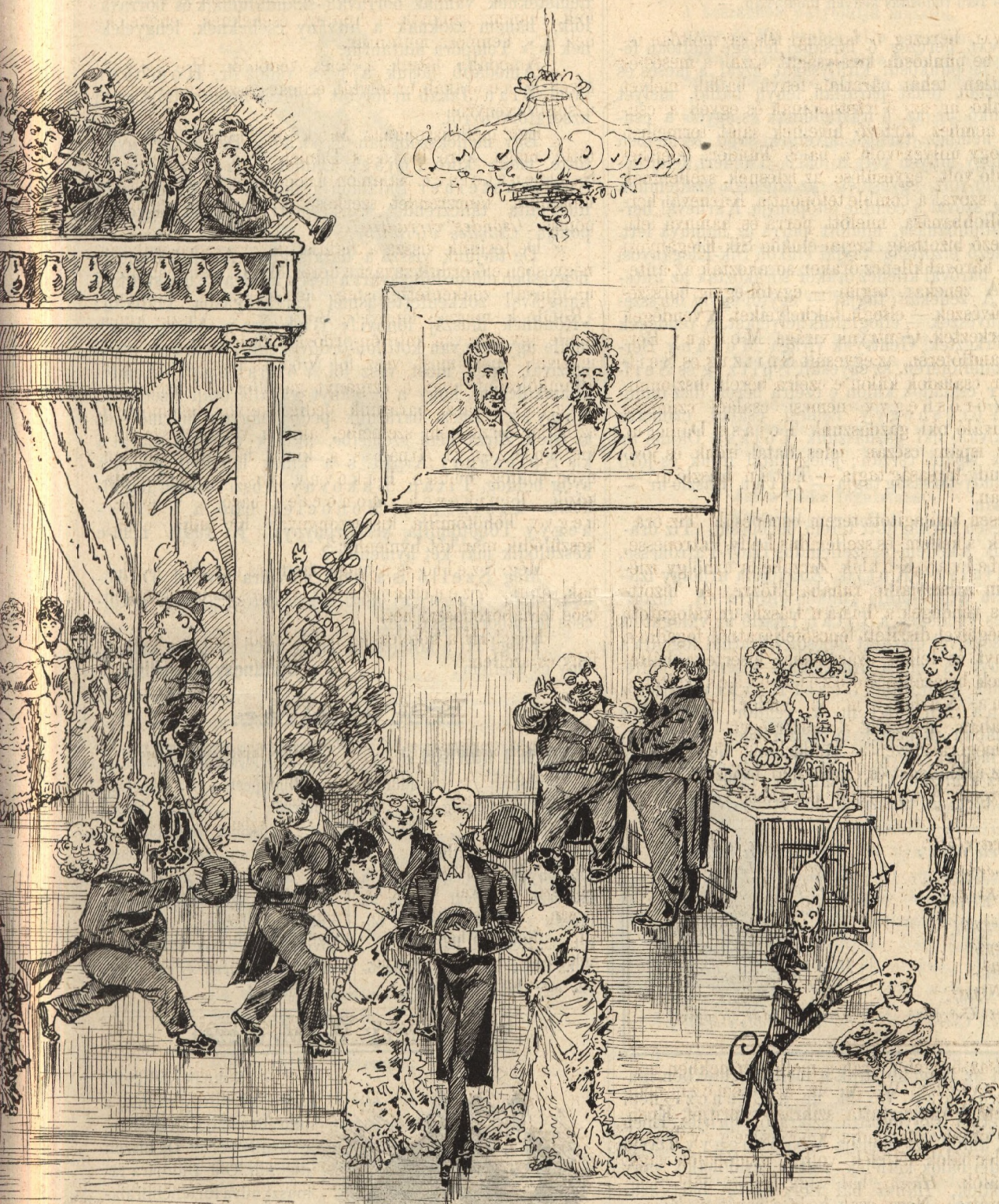
(Leírása a tulsó lapon.)

NAGY BÁL BORSSZEM

(Leírása)

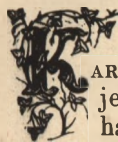
ZEM JANKÓNÁL.

alsó lapon.)

Borsszem Jankó bálja.

— Báli tudósítás kedvelt modorban. —

ARNEVÁL herczeg ő farsangi felsége méltóan fejezte be pünkösdi királyságát azzal a mesés és hallatlan, tehát páratlan fényű bállal, melyet Borsszem Jankó ur az ő írástudóinak és egyéb a csunya és szép nemhez tartozó hiveinek saját termeiben rendezett. Hogy milyen volt a bál? Tündéri, felejthetetlen, elragadó volt, egyesülése az izlésnek, szellemnek és gráciának, szóval a comble tetőpontja, Karnevál herczeg utolsó föllobbanása, mielőtt porrá és hamuvá lett.

A rendező bizottság tagjai élükön Sik-Elegányosi Monocles báróval kilencz óraker sorakoztak az antekamerában. A zenekar tagjai — egytől-egyig borszemuszodott művészek — elfoglalták helyeiket. A vendégek csoportosan érkeztek. Gentrynk virága Mokány Bertalan saját szandlóferén, az egyesült Spitzig és Seiffensteiner családok külön e célra bérelt disz-omnibuszon, a Vöröshegyy nemesi család czimeres landaueren, kiváló okl. gazdászunk Tojáss Dániel ur családostul az ispáni csézán; jeles fiatal írónk és jövő évre a Kisfaludy-társaság tagja — Titán László ur — saját Pegázusán.

A fényesen kivilágított terem benépesül. Tíz óraker megérkezik a kellem- és szellemdus Lady-Patronesse, Lengénádfalva-y-Kotlik Zirzabella urhölgy izléses nemzetiszin atlasz-faille ruhába öltözve. A bizottság és az összes vendégek a Titán László ur válogatott tropikus zöldségeivel diszitett lépcsőfeljártnál fogadta a bájos honleányt és lelkes óvációkkal kísérte a bálterembe, melynek bejáratánál Jozef Kovács fráteros és Mihaszna András m. k. rendőr urak teljes disz-egyenruhában képezték a diszörséget. A Lady-Patronesse megérkeztével a tündérlábu Terpsichore vette kezébe az uralkodást és csakhamar tánczó párok foglalták el a tért. A tánczrend következő volt:

Szünóra előtt :

Zirzabella Csárdás

»Czu tumm« Keringő

I Négyes.

Solomon Tipegő

Dida lengyelke

II. Négyes.

Mokány Berczi Csárdás

Szünóra után :

Suttjombergy Lassu

Szellő Friss

Bukovay Keringő

(Hölgyváltás)

III Négyes.

Monocles Polka Francaise

Tinike Polka mazur

V. Négyes

Sukter Csárdás virradtig.

Az alatt az öregebb urak a melléktermekben mulattak Börzeviczy W. M. ur a Czenczi néni szolgálta buffiétnél ragyogtatta szikrázó eszritjét. Épen most hallom, amint azt mondja Vöröshegyy Dávid urnak: »Az idei bállok kétfélők voltak, zsidóbállok vagy antiszemita bállok. *Hanni* bál vagy *Kanni* bál! (Schrafen!)« Es folytatja: »Nézzé csak, kedves barátom, Zirzabella ő nga milyen büszke, hogy anyává lehetett, ha csak bálanyává is. (Schwach!)« — Amodább Kaiser-schmarn panaszkodik Suttjombergy Dárius

barátjának a világ folyásáról: »Kedves Darikám, nagyon rosz világ jár; most már nem csak az erkölcsös osztrák-németeknek vannak borralvaló-skandalumaik és borralvalóik, hanem azoknak a litvánny cseheknek, lengyeleknek is!« Tempora mutantur.

Amodább látjuk a jeles védőt dr. Hombárt, kivel Blau Jakab ur folytat érdekes eszmeváltást az új uzoratorvényről.

Egy mellékszobában Mokány Berczi ur gyűjtötte maga köré Tojáss Dániel, Spitzig Iczig és Seiffensteiner Salamon urakat és egy világraszóló filosemita tánczrendet szerkesztett, melynek egyetlen pontja: *Csöndes virradtig!*

De térjünk vissza a fiatalsághoz. Az első franczia négyesben előfordult zavart a derék Mihaszna stentori hangjával zökkenetete ismét kerékvágásba, kiáltván: »Röndnek muszáj lönyni!« Bukovay Abszi, kinek melle ugy tele van kotillon-ordóval, mint Andrassy grófé igazival, épen most vesz föl Vöröshegyi Arpitól államkölcönt, hogy a cigányt gavallérosan fizethesse. Vigyázó Laczi barátunk pedig nagyon belemélyedt az isteni Zirza néni szeméibe, akinek verseket szaval a kis Spiczényi Arpád s a kinek lábainál rimeket nyög boldog Titán. Bukovay Abszi erősen foglalkozik Tinikével, Monocles báró a Vöröshegyy Töhötömilla kisasszonnyal. Ki tudja nem-e készülődik már két hymenhir?

Még Szellő is a maga módjára udvarol Didónak, amit Czenczi néni Czirmos cziczája erkölcsös felháborodással néz.

Elég! Hi a kötelesség, isten veled szépség, kellem, fény és szellem!

Báltánczy Reportius.

Két utleírás.

Coquelin szemüvegén át.

Budapest . . . . . rendörség
. . . . . kellemetlenség . . . . . alkalmatlanság . . . . . Üres házak . . . . . üres matinék . . . . . jötekonysági hajsza . . . . . a művészt lasszóval fogják az utcán . . . . . lehuzzák a bűrét . . . . . Rettenő háboru . . . . . Soha többé . . . . . Az a Tarnóczy egy dupla barbát!

Strauss pápaszemén keresztül.

Budapest . . . . . mosolygó rendezők . . . . . zsufolt házak . . . . . köszönő feliratok . . . . . lakomák . . . . . felköszöntések . . . . . a művészt majd megölik a sok szeretetreméltósággal . . . . . felséges . . . . . Vissza jövőik . . . . . Furesa háboru tetszett . . . . . Tarnóczy egy dupla gentleman!

Börzeviczy W. M. élcei.

Didó Karthagója rég elpusztult, a »Függetlenséget« pedig a pártes conscripti nem merik censeálni esse delendam. (*Gyula, mach dich groisz!*)

— Soknak feltűnik, hogy Verhovay mindig a pluralis majestaticusban, per »mi« beszél. De hiszen jogosan. Ő a Didó-jára támaszkodva történelmi alapon áll. Csakhogy Tyrusi

Salon-Népdalok.

Epedi: **Czirok Alfonz**
salon-betyár.

A salon-élet nemesítő befolyása mindinkább enyhíti az u. n. népieség durvaságait. Van már salon-gulyásunk is, melyet ezüst, vagy alpacca üstöskében tesznek a damaszt abroszra. Van salon-fokorunk is, vannak ezüst gombu öltözök, butor bevonásra alkalmazható szüregyűlő-hímzések, velin papírosra nyomtatott káromkodások, van porcellánból készült vászon korsó, van selyemkalapos próbi s egy-egy finom nemzet szabácsnéja a paraszti vöröshagyma helyett illatos jáczint-hagymát pírít a tarhonya alá. Szóval: ezer és egy jeltől látjuk a magyarság finomodását, s így méltán várhatjuk, hogy nem sokára el fognak némulni külföldi elleneseink. Ama nagy czél megoldásához, mely Széchenyi István szeme előtt lebegett, mi is hozzá járulunk a salon-népdalok kísérletével, mely hivatva van nemzeti életünk egyes mozzanataiban még nyilatkozó érdességét simdra gyaltatni.

A „Borsszem Jankó“ aesthetikusai.

1.

Én vagyok a fogalmazó,
Salonajtó nyitogató,
Salonajtó nyitogató,
Bókot, csókot osztogató.

Én vagyok a chic-es dandy,
Nekem nem imponál senki,
Se demagóg, se illiszter,
Se tanácsos, se miniszter.

2.

Három narancs meg egy fél,
Kérettem ünt szép Adél.
Ha nem jött, hát ott veszett,
Lady-Patronessá lett.

3.

A keszkenőm patyolatja muszlin,
Alter és Kis szabta ki a pruszlium,
Arany a zsinórja, csupa gyöngy a gombja,
Szőke fogalmazó hej! de nagy bolondja.

Csipkés a manzsettem, a gallérom,
Van is nekem tenger gavallérom,
Két szememet a titkárra, hogyha ejtem,
Szőke fogalmazót nyomban elfelejttem.

4.

Console-tükör, étagere,
A galambom teliver,
Kilenczombos keztyűt visel
A karja,
Kilenczágú korona van
Keszkenőjén kivarrva.

Rózsaszínű houndoire,
Barna comtesse kire vár? —
Kilenczombos keztyűjét hej,
Leveti,
Azt a szőke fogalmazót
Kilenczszert megüledi.

5.

Kihivok valakit,
Vagy engem valaki; —
Hej, de ő nagyságát
Ne szeresse senki!
(Lesz még több is.)

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— A tonár oraságok úgy szorongatnak a zsidó jereket, hojd, ha nem okorja is, moszáj lenni neki emiment. A tekintetes ojságírók annyit szidnak a zsidót a madjartalanságéért, amíg kinyába lesz külön madjar, mint ök maguk. A fítol oraságok angyit sértegetik az »izr.« legénjeket, hojd a legvagdalkozó doelantok lesz belőlük. Köszönöm, her fűn Istócze, hojd minket ere rá megtonítottál! — mandja a gewaltige herr fűn Sakeszpör.

— Nem is csadálók, hojd az izroelító fítoltság van oljan kítűnő doellant. A doell is csak nem egyéb, mint lizetáczion. Oz o kérdés: ki á d t ű b b e t ?

— Izraelító és küriüstén fítoltság küzűtte oralolja mastand oljan viszony, mint Madjarország és Ausztria küzűtte: a doelizmos. Talán ha mojd behoznak czivilházaság, lesz belűle perszonál unio.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Abventius.

— Az a zsidó dzsenti! Az apja váltóval, a fia karddal nyúz.

— Furcsa világot élünk. Az omnibus-ló vágtat, a zsidó jogoncz meg duellál.

— Tudok egy zsurnaliszta Kóbit, a ki revolver helyett pisztollyal lövöldöz.

— No, ha már a zsidó is belakodik a svihákok közé, mi marad nekünk?

— A souper-csárdás ezután már nyakleves-csárdás lesz.

— Ötödikszer kell megrepe-
tálnom a beiratkozást. Öt Nos

Rector-ral dicsekedhetek. Négy latinnal, egy magyarral. Olyan ándungom van, hogy megérem én még a muszka Nos Rectort is.

— »Juliska« — mondok az én saját külön kasszirfrajlá-
mam — »ha magácska meg akarná osztani velem az én szerény
hajlékomat, kutya legyenek, ha rögtönösen föl nem mondanék
a laktársamnak!« — »Zavarba hoz, Bukovay úr,« — csicsergi
a szentem — »hisz a laktársa, Ziczer úr, mult héten ugyancsak
ilyen formát ajánlatott!« Tromf neki, veres disznó, béla, ausz!

— A »koldusdiák« adódik nemsokára a népszínházban.
Ha volna egy szikra becsületérzés bennük, ünnepiesen pro-
testálnának a — filozopterek.

— Mottóm: aut Caesar, aut nihil! Inkább hasalni el
uni sono, mint csuszni át szótöbbséggel.

— Naplóm segítségével lelki állapotaimat a következők-
ben állapítottam meg: 1-ötől 5-ig mámorban uszom; 5-10-ig
arczomon a megelegedés ragyog; 10-15-ig erősen környé-
kez a lapos guta; 15-20-ig remények kora, gyökeres pum-
pok; 20-25-ig keserű csalódások, más kísérletek; 25-30-ig
csapások kora, komoly pillanatok; 31-én végem van, de nem
desperállok.

— A filozopter, ha a tanárjával találkozik, lekapja a ka-
lapját, a gyógyoncz megemeli, míg a jogoncz csak megbil-
lenti.

— Nincsen tisztább szent annál az öt pöcsétes szent-
nél, akinek az áldott neve napja minden hó elsejére esik.

— Könnyebb a Guszti professzor előtt puffra megállni
a sarat, könnyebb zikkerre venni egy hosszú triplát, mint bale-
kot kitanítani arra, hogy a partnernek ne játszzék tromfot a
keze alá.

— Chic-erült asszonyka az a Pálmay Ilka.

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Hogy mennyire tisztelték már e század elején a
költőket, kitünik abból, hogy gróf Festetics Berzsenyit, Szé-
kessféhérvárt, levelet fövel fogadta.

— A florenczi reszpublika demokrata szellemű volt,
és nem engedte, hogy arisztokrata szülessék. Ha akarata
ellenére mégis született, tüstént a polgárok közé igtatták.

Könyves asztal. *)

„Bartók Lajos újabb költeményei.“ Amateur kiadás.
Merő finomság és izlés. Belől egy-egy versben magas lendü-
let, művészi festés, szívből fakadó melegség és szeretet. Az
ember méltán kérdeheti, e költői lélekbe hogy vette bele ma-
gát akkora gyűlölet, mint sötétlik elénk a »Bolond Istók«
minden lapjáról? E kéz, mely oly gyöngéden illeli a lantot,
hogy nem fárad bele a nehéz bunkó forgatásában, melyről azt
hireszteli, hogy a szatira ostora. Hogy szorulhat egy hül-
velybe a rim édes muzsikája s a rekedthangu szitok? Külö-
nös! Lapjában két költő társát nyakgatja folytonosan: Kiss
Józsefet és Komócsy Józsefet. Hát csekélyebb legénynek
tartja magát Komócsynál, hogy üldözi? Különb legénynek
tartja magát Kissnél, hogy kifigurázza?

*

„Höpolyhek.“ Beszélgőgyűjtemény, írta Brankovics
György.

Rezső főhg. Jeles író Brankovics?

Jókai M. Igenis.

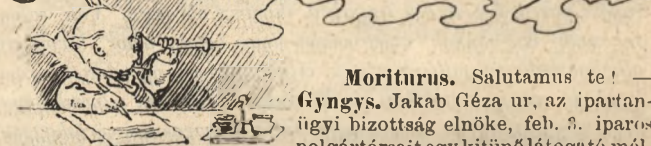
Ahol ily tekintélyek mondanak kritikát, ott szerényen
hallgat

Borsszem Jankó.

*) A hozzánk beküldött műveket röviden e rovatban ismer-
tetjük.

A szerk.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Moriturus. Salutamus te! —
Gyngys. Jakab Géza ur, az ipartan-
ügyi bizottság elnöke, feb. 3. iparos
polgártársait egy kitűnő látogató mel-
tő elfogadására serkentvén, szöveget így kezdi: »Gf. Zichy Jenő ur ö
méltósága, az országkirü ipargróf stb. városunkba érkezik.
stb.« Ez a cím nagyon kényes praecedent szolgáltatna, ha p.
ngs P. K. L. lovagot várnák oda és J. G. urat így aposztrofálná né-
peit: »P. K. L. ur ö nga, az országkirü iparlovag stb. városunkba
érkezik, stb.« Lassan az iparczimmel! — Sz. Udvrlly. Csak
addig ne engedjen ki az idő, a míg az ön elmés levelét közölhet-
jük. — Pipacs. A postára ne fáradjon. Csak innen beszélgezzünk. —
F. M. Ha közben a helyzet nem változik, megrajzoltatjuk. —
Psz. Szksz. Mulatságos. — R. E. A mostaniban is akadt. —
Philister. Konzultáltuk ügyében Bukovay Abventiust. Vélemé-
nyét a következőkben közöljük: Az öreg becsületesszóval akarja bi-
zonyittatni fiával a küldött 50 frtnak téli rokkra való tényleges
fordítását. Az 50 frt. pfucsban, kolléga ur drukkban. Ez a tény
álladék. Jóravaló jogoncz ember nem maradhatván az ilyen pácz-
ban s megmentendő a drága renommét, imígyen cselekszik: a)
mindenekelőtt fájdalmas megbotránkozásának ad kifejezést az
öreg előtt a bizalmatlanság miatt, melylyel fiát lealázni készül; b)
sikertelenség esetén chiffrizozott levelet meszsz az anyushoz,
rémszavakkal esetelvé a helyzet fatalitását és kérvén 50 osztr.
mazy. ért. forintnak mielőbtti beküldését; c) végső szer az u. n.
emtio venilitio fictiva: a színleges adás-vevés. Egy jó pajtásnak 50
forintot ígérünk a téli kaputjáért, állítólag. Ó meg ideadja a
rokkot, állítólag. Az öreg urnak pedig nyugodt lelkiismerettel
megirhatni: »A téli rok tekintetében Édes Atyám által
követelt becsületszót magadhatom. Jó kabátra tettem szert 50
forintért...« Egy hét mulva a kaput ellopatik a kávéházból,
állítólag. — Reméljük, ennyi jurisprudentiával csak beéri

Felölös szerkesztő: CSICSERI BORS.

